

Valentin Pirc (1915 - 2004) v spomin

29. septembra 2004 smo se na Mestnem okopališču v Škofji Loki poslovili od spoštovanega Škofjeločana Valentina Pirca.

Valentin, imenovali smo ga na kratko Tine, se je rodil 10. februarja 1915 v Škofji Loki. Osnovno šolo je končal v domačem kraju, nato pa je oboskoval triletno Orglarsko šolo in vzporedno knjigovodski tečaj v Ljubljani. Oboje je uspešno sklenil leta 1935.

Poleg vestnega in odgovornega opravljanja več del v več ustanovah in podjetjih, se je dolga leta posvečal v prostem času glasbi in športu.

Glasbeno znanje, pridobljeno v Orglarski šoli v Ljubljani, je uspešno in nesebično prenašal na mlade glasbenike v Sindikalnem kulturno-umetniškem društvu "Tone Šifrer", kasneje preimenovanem v Delavsko prosvetno društvo Svoboda Škofja Loka, v okviru katere je delovala glasbena šola. Zajemala je predvsem starejše učence, V šolskem letu 1957/58 je prevzel njeno vodenje in obenem poučeval klavir, harmoniko in glasbeno teorijo. Vodil je tudi orkester, kakšno leto tudi dva, mladih harmonikašev. Vodenje društvene glasbene šole je sklenil leta 1970, ko se je dokončno zlila z državno glasbeno šolo. Tudi tam je poučeval klavirsko harmoniko, glasbeno teorijo in vodil harmonikarski mladeinski orkester.

V več kot destih letih prizadevnega izobraževalnega dela je v svet glasbe in na različne nastope popeljal številne mlade škofjeloške glasbenike. Med njegovimi učenci so bili danes zelo poznani glasbeniki, med njimi Miloš Mljenik in Anton Potočnik.

Drugo področje Pirčevega ljubiteljskega delovanja v Škofji Loki je bilo vodenje pevskih zborov.

Z obilo veselja, zagnanoosti in odgovornosti za kulturno življenje v kraju je čže takoj po končani orglarski šoli leta 1935 ustanovil Moški pevski zbor pri Prosvetnem društvu v Škofji Loki.

Ob koncu vojne, leta 1945, je dobil nalogo, da sestavi moški zbor. Prav hitro je zbral dobre pevce, jih naučil štiri pesmi, s katerimi so pozdravili osvoboditelje na Mestnem trgu v Škofji Loki. Zbor je vodil še naprej, do leta 1947.

Nadalje je v v Škofji Loki vodil več pevskih zborov, in sicer: Mladinski pevski zbor ZMS (1945 do 1948), Moškipevski zbor Ivan Maček (1951 do 1956) in priložnostne pevske zборе v podjetjih (Jelovica, Gorenjska predilnica).

Najpomembnejše Pirčevo zborovsko delovanje je bilo vodenje Moškega pevskega zbora pri Društvu upokojencev Škofja Loka. Kar petindvajset let (1974 do 1999) je z veliko ljubezni in predanostjo povezoval upokojence - ljubitelje petja in z njimi bogatil društveno življenje in kulturni utrip Škofje Loke. Prirejali so samostojne koncerte, sodelovali na občinskih in območnih srečanjih pevskih zborov, na revijah upokojenskih pevskih zborov in prirejali ali se udeleževali skupnih nastopov z drugimi zbori.

Zborovodja Valentin Pirc z Moškim pevskim zborom pri Društvu upokojencev Škofja Loka na Reviji gorenjskih zborov v Škofji Loki, 26. aprila 1980

živlensko delo na kulturnem in športnem področju družbenega življenja v občini.

Ob glasbi, s katero je Valentin Pirc preživel večji del svojega življenja, mu je veliko pomenil tudi šport. Bil je eden prvih škofjeloških nogometašev, rad je igral namizni tenis, odbojko, plaval. Ob 60-letnici nogometa, mu je škofjeloški nogometni klub izročil tudi priznanje za prispevek k razvoju nogometa v škofjeloški občini.

Svojo športno pot je pričel pri orlih, kjer se je kot fizično skromen fant krepil predvsem v splošni telesni vzgoji, nogometu pa se je zapisal kmalu po letu 1929, ko se je pričel v Škofji Loki organizirano igrati ta šport. Leta 1934 se je nogometna sekcija pri škofjeloškem prosvetnem društvu registrirala pri Nogometni zvezi Slovenije, odslej so nogomet v Loki igrali vsi fantje, ne glede na to, ali so bili orli ali sokoli, pridružili so se jim tudi oficirji iz loške vojašnice.

Pogosto so nastopali v krajih izven Škofje Loke in ponесли Slovensko pesem tudi v tujino: v Italijo, Avstrijo, na Hrvaško.

Pevci in njihov pevovodija Valentin Pirc so bili posebno srečni in ponosni, ko so na 29. pevskem taboru v Šentvidu pri Stični junija 1999 prejeli za dvajsetkratno sodelovanje na taboru srebrno plaketo. Bila jim je v veliko veselje in hkrati priznanje za zvestobo pevskemu udejstvovanju.

Valentin Pirc je za svoje ljubiteljsko delovanje prejel več društvenih in stanovskih priznanj in zahval, leta 2000 pa tudi Zlati grb Občine Škofja loka za

Valentin se je od nogometa poslovil leta 1948, ko so Ločani igrali v okviru nogometne sekcije pri TVD Partizanu, privrženec športa pa je ostal še vrsto let. Nepogrešljiv je bil predvsem pri mnogih telovadnih akademijah pri TVD Partizan, ki jih je spremljal s klavirsko spremljavo in zanje celo napisal nekaj skladb.

Kot je Valentin Pirc sam dejal ob 90-letnici telovadbe in športa v občini Škofja Loka leta 1996, mu je šport prišel v kri, kar mu je pomagalo med vojno, kasneje v »pisarniških« službah, veliko pa mu je pri ohranjanju zdravja pomenil še danes. Šport da človeku življenjsko moč, tako fizično kot psihično vzdržljivost, da lažje gre prek vseh ovir in težav.

(1909-2004)

Preteklost je spomin, prihodnost so sanje

Takim, kot smo v Galopu Petra Gregarja postrežali njeno, postrežemo njeno, ... mi je dejala, ...

... in ...

... in ...

